

ŠAMAN

Svět se roztočil plnou rychlostí. Život proudil každyčným koutem země, pohrávajíc si s těmi všemi nádhernými tvary, které začaly své bytí. Zejména pak v domě mladších Ksaw Walových dítek se vše nekonečně násobilo a větвило, a celé místo se brzy hemžilo zvědavými bytústkami všech myslitelných podob i barev. A po nějakém čase si již každé z ratolestí Velkého ducha zvyklo na svůj dům (říši důvěrně známých, nesčetněkrát viděných a dotýkaných věcí) a natolik byli pohlceni jejich činnostmi, až zapomněli, že kdysi všichni vzešli z Jednoho, i že tu byly ještě i jiné domy, obývané jejich duchovním příbuzenstvem.

A tak se stalo, že si starší z dětí Velkého ducha nenechaly ujít jedinou příležitost, aby těm mladším nezpůsobily nějaké trápení. Slunce bylo vždy na pochodu, mocně se valíc světem. Chtělo se opět stát jediným, jeho podzemní část pronikala na povrch země a jeho horní část nemilosrdně spalovala rostliny i zemi. Nedočkavá Luna a vrtošivá Voda spolu tančily bezuzdné tance přeměn, jež zaplavovaly doliny i pole pod jejich lhostejně našlapujícími chodidly. A mladší děti také zapomněly na svůj pramen. Nevzpomněly si již více, že mluvivaly s Vodou či jak žádaly Vitr, aby odfoukl černé mraky. Rostliny zapomněly, že nosí ve svých tělech magickou sílu Slunce a hravé, démantům podobné kapky vždy proměnlivé Vody. Dokonce i zvěř se cítila vyděšená a osamělá ve světě, kde se každý domníval, že je od ostatních odloučen.

Drobní lidičkové z podzemí byli také zmatení. Vyrostli v přesvědčení, že kraj, ve kterém žili, je celým světem. Jejich houževnatá tělíčka a nápaditá mysl nikdy nepřestaly budovat nové a nové chodby a impozantní dvorany, a oni kopali a vrtali lehkomylně kostmi země, a kdyby pokračovali, celý povrch by se zhroutil do hluboké ohnivě propasti roztaveného jádra.

Tedy si Velký Duch, Ksaw Wala, uvědomil, jak je velmi důležité připomínat všem svým dětem, že vzešly z Jediného, a že navždy zůstanou spojeni jeden s druhým stříbřitými vlákny jejich činů i úvah.

Proto tedy povolal tři živočichy, aby šířili do každého z domů jeho poselství moudrosti a soucitu.

„Kondore, všichni si tě váží, jelikož jsi vskutku pánem oblohy. Snadno vyletíš tak vysoko, až se takřka dotýkáš samotného Slunce svými velkolepými široce rozvinutými křídly. Jsi taktéž poslem života a světla. Od této chvíle budeš mým tlumočником. Napříště budeš mít mé svolení navštívit všechny domy, a mluvit se všemi z mých dítek. Takto si přes tebe budou moci jeden druhému posílat vzkazy.“

Pak se Ksaw Wala na chvíli zamyslel a zavolal si malé, nenápadné, ovšem zvědavé zvířátko. „Pásovče,“ řekl, „ty víš, lépe než kdokoliv jiný, jak procházet stezkami bludišť podzemních lidiček stejně dobře jako doupaty těch nejmenších ze zemských bytůstek. Tvůj pancíř tě chrání dobře a umíš se vplížit nepozorovaně každou těsnou skulinou. Jsi tvorem velmi dávným, zkušeným a ohleduplným. Proto tedy získáš znalost jazyka beze slov, a budeš mít rovněž dovoleno putovat jako prostředník mezi sférami.“

Právě v této chvíli pozoruhodný Král supů proletěl kolem vysoké hory, z níž Velký duch promlouval ke svým budoucím poslům... jakoby přivolán slabým hlasem tušení. Jeho vznešená lesknoucí se křídla, černá jako uhel, prosvištěla vzduchem. Ksaw Wala jej také zavolal, a řekl:

„Ty jsi, ze všech bytostí obývajících tuto oblast, nejlépe obeznámen se světem po smrti. Jsi léčitelem, jelikož odklízíš ze země mršiny, ale také věštíš, kdy je život na sklonku. Tvá lysá hlava má všechny barvy západu slunce, a tvé perutě zrcadlí slonovinově bílý pláč luny. Obzvláště mladší z mých dětí si povšimly záhad Života, čelíc Smrti. Proto tedy budeš i jejich tlumočником. Naučíš se jazyku všech čtyř sfér, a já ti

ukázu, jak najít vzdušné proudy, jež tě ke všem domům zanesou.“

A tak se stalo. Ptáci odletěli, každý jiným směrem, a Pásovec se rychle ztratil ve spletité síti horských stezek.

Šaman to vše pozoroval svým vnitřním zrakem, a byl tu Kondorem, jindy Pásovcem, ondy Králem supů, každým na okamžik. Nicméně nebylo mu dovoleno poznat tajemství všech čtyř domů.

A svět byl opět jediným. Rostliny a stromy si rozvzpomněly, že Slunce bylo vlastně jejich starším bratrem, které proměňovalo své paprsky v lahodné ovoce a šťávy, jež pak rostliny nabízely jako plody a léky svým bratrům a sestrám. Zvířátka byla hravá a moudrá, a lidé z podzemí započali rozmlouvat s nerosty i vzácnými kameny, a proměnili je v drahokamy a klenoty neuvěřitelné krásy. Voda oživila svou chladivou přítomností každíčkou částičku života.

Ovšem u lidí se nic nezměnilo. Nejen že zapomněli, že byli zrozeni z Jediného Ducha, ale ztratili také povědomí o jejich nejbližších sourozencích - zvěři, rostlinách a nerostech. Jistě, používali a využívali je, zapomněli ovšem, že to jsou jejich příbuzní, a zvěř a rostlinstvo i minerály nikdy nedostali nic na oplátku. Toho času lidé začali mluvit mnoha jazyky s hojností prázdných slov. Mluvili přespříliš, ovšem málokdy naslouchali. Jejich pýcha a jejich mysl, zatěžkána tětivami zamotaných úvah, je odstříhly od skutečnosti.

A byli sami v jejich pýše, a byli sami v jejich hrabivosti, a nebylo jim pomoci. Kolikrát se Kondor snažil vyložit jim poselství od Daati, Ducha společenství, ovšem lid, navyklý pouze vlastním slovům, neslyšel nic než děsivé skřehotání! Tolikrát přinesl Sup naléhavý vzkaz od Weetahna, Ducha, jenž zastaví včas všechny nemoci, aby jim pomohl najít léčbu bylinami, vodou i horninami, ovšem jak jej lidé zahlédli, utekli se schovat, jelikož se báli smrti, kterou, jak věřili, prý předpovídá. A Pásovec, stulený v opancéřované

kouli, v nich nevzbuzoval nic než posměch. Ale ne všichni lidé byli takoví.

V koutě domu, obklopeného prastarými stromy a něžnými bylinkami, žil Šaman. Byl velmi moudrý, a věděl, jak rozmlouvat s rostlinstvem, zvířectvem a kameny. Velmi posmutněl, když viděl, jak se lidé vzdálili jiným bytostem. Dokonce si postavili vlastní dům uvnitř zemského domu, darovaného jim Ksaw Walou, a obehnali jej velmi silnými zdmi jejich představ i obav.

Tak Šaman, pohroužený ve své večerní modlitbě, navštívil Velkého ducha, Ksaw Walu, a zeptal se jej: „Ksaw Walo, Otče všech tvarů, dal jsi život svému neobyčejnému dítěti, lidské bytosti, aby ses s ním radoval a oslavoval krásu světa. Také jsi jej obdařil mnoha schopnostmi a dovednostmi. Přesto však jej právě mysl, která ho měla učinit jedinečným, odloučila od jeho sourozenců. Žádám tě o výsadu navštěvovat všechny domy stvoření a tlumočit poselství jejich obyvatel lidem, kteří naprosto zapomněli na svůj původ. Jen tak budu moci být prospěšný a schopen léčit je a poučovat je o jejich velké rodině.“

A Ksaw Wala ihned přislíbil vyplnit Šamanovo přání, jelikož přišlo z čistého srdce se vznešeným záměrem. A od té chvíle se Šaman, který byl schopen mluvit s lidmi, jelikož porozuměl jejich jazyku i jejich nepředvídatelné povaze, připojil v jejich úkolu ke třem poctěným zvířatům, Kondorovi, Pásovcí a Králi supů.

Tudíž ten, který chce naslouchat, má příležitost se učit a porozumět. Osoba, která chce žít jako jedno z Ksaw Walových dětí a mít soucit se všemi jeho bratry a sestrami, tak může žít... až do té doby, dokud budou šamani žít mezi lidmi.

Léčitelé a učitelé, muži i ženy, kteří rozumí svrchovanému jazyku beze slov a kteří znají stezky do všech čtyř domů.